

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

COMISIA ADMINISTRATIVĂ PENTRU COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE
SOCIALĂ

DECIZIA NR. A1

din 12 iunie 2009

în ceea ce privește stabilirea unei proceduri de dialog și conciliere privind validitatea documentelor, determinarea legislației aplicabile și acordarea de prestații în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE și pentru Acordul CE/Elveția)

(2010/C 106/01)

COMISIA ADMINISTRATIVĂ PENTRU COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ,

având în vedere articolul 72 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽¹⁾, în conformitate cu care Comisia administrativă este responsabilă de abordarea tuturor aspectelor administrative sau de interpretare care decurg din dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽²⁾,

având în vedere articolul 76 alineatul (3), alineatul (4) paragraful al doilea și alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind obligațiile de cooperare ale autorităților competente și ale instituțiilor statelor membre pentru asigurarea unei corecte aplicări a regulamentelor,

având în vedere articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, privind valoarea juridică a documentelor și a elementelor justificative care arată situația unei persoane,

având în vedere articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, privind aplicarea provizorie a legislației și acordarea provizorie de prestații în cazuri în care există

diferențe de opinie între instituțiile din două sau mai multe state membre privind determinarea legislației aplicabile,

având în vedere articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, privind stabilirea unei proceduri pentru aplicarea articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004,

având în vedere articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009, privind stabilirea unei proceduri pentru aplicarea articolului 68 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004,

întrucât:

- (1) Unul dintre factorii-cheie pentru funcționarea eficientă a normelor comunitare privind coordonarea sistemelor naționale de securitate socială îl reprezintă cooperarea strânsă și eficientă între autorități și instituții din diferitele state membre.
- (2) Unul dintre elementele bunei cooperări în conformitate cu regulamentele îl reprezintă schimbul de informații între autorități, instituții și persoane, care se bazează pe principiile serviciului public, eficienței, asistenței active, furnizării rapide și accesibilității.
- (3) Este în interesul atât al instituțiilor și autorităților, cât și al persoanelor în cauză ca toate informațiile necesare pentru stabilirea și determinarea drepturilor și obligațiilor persoanei în cauză să fie furnizate sau comunicate fără întârziere.

⁽¹⁾ JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 284, 30.10.2009, p. 1.

- (4) Principiul cooperării sincere, astfel cum este descris și la articolul 10 din Tratatul CE, cere, de asemenea, instituțiilor să realizeze o evaluare corespunzătoare a faptelor relevante pentru aplicarea regulamentelor. Atunci când există îndoieli cu privire la validitatea unui document sau cu privire la corectitudinea elementelor justificative sau atunci când există diferențe de opinii între statele membre cu privire la determinarea legislației aplicabile sau cu privire la instituția care ar trebui să acorde prestația, este în interesul persoanelor vizate de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ca instituțiile sau autoritățile statelor membre în cauză să ajungă la un acord într-un interval de timp rezonabil.
- (5) Articolele 5 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 prevăd, pentru astfel de cazuri, o procedură de conciliere.
- (6) Aceste dispoziții confirmă și extind jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului⁽¹⁾, conform căruia s-a elaborat o procedură standard pentru disputele între statele membre privind validitatea formularelor de detașare și care s-a consolidat prin fosta Decizie 181 a Comisiei administrative a Comunităților Europene privind securitatea socială a lucrătorilor migranți⁽²⁾.
- (7) Atât articolul 5, cât și articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 prevăd posibilitatea sesizării Comisiei administrative în cazul în care nu se poate ajunge la niciun acord între instituțiile sau autoritățile în cauză.
- (8) Articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 prevede respectarea acestei proceduri și în cazul unei diferențe de opinie între instituții sau autorități cu privire la aplicarea articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004.
- (9) Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 conține o referire similară la articolul 6 din prezentul regulament în cazul unei diferențe de opinie în privința legislației aplicabile în virtutea unui drept de prioritate în domeniul prestațiilor familiale.
- (10) Aceste dispoziții se bazează pe articolul 76 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, conform căruia, în cazul în care apar dificultăți în interpretarea sau aplicarea regulamentului respectiv, instituția statului membru competent sau a statului de reședință contactează instituțiile statelor membre în cauză și conform căruia se poate sesiza Comisia administrativă dacă nu se găsește nicio soluție într-un interval de timp rezonabil.
- (11) Statele membre au subliniat necesitatea de stabilire a unei proceduri standard care trebuie să fie urmată înainte de sesizarea Comisiei administrative și care să definească mai precis rolul Comisiei administrative în reconcilierea opiniilor diferite ale instituțiilor în ceea ce privește legislația aplicabilă.
- (12) S-a stabilit deja o procedură similară în mai multe acorduri bilaterale între state membre. Aceste acorduri au servit drept model pentru prezenta decizie.
- (13) Este recomandabil ca, în vederea accelerării procedurii, comunicarea între persoanele de contact ale instituțiilor și autorități să se realizeze prin mijloace electronice.

Acționând în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004,

DECIDE:

1. Prezenta decizie descrie normele de aplicare a unei proceduri de dialog și conciliere care se poate folosi în următoarele cazuri:
 - (a) cazuri în care există îndoieli asupra validității unui document sau asupra corectitudinii elementelor justificative care atestă situația unei persoane referitor la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 883/2004 sau a Regulamentului (CE) nr. 987/2009; sau
 - (b) cazuri în care există diferențe de opinii între statele membre privind determinarea legislației aplicabile.
2. Procedura de dialog și conciliere trebuie urmată înainte de sesizarea Comisiei administrative.
3. Prezenta decizie se aplică fără a se aduce atingere procedurilor administrative care se urmează în conformitate cu dreptul național al unui stat membru implicat.
4. În eventualitatea în care problema face obiectul unei proceduri de apel juridic sau administrativ în conformitate cu dreptul național din statul membru al instituției care a emis documentul în cauză, trebuie să se suspende procedura de dialog și conciliere.

⁽¹⁾ JO L 149, 5.7.1971, p. 2.

⁽²⁾ JO L 329, 14.12.2001, p. 73.

- Instituția sau autoritatea care exprimă îndoieli cu privire la validitatea unui document emis de o instituție sau autoritate a unui alt stat membru sau care nu este de acord cu determinarea (provizorie) a legislației aplicabile este denumită în continuare instituția solicitantă. Instituția celui alt stat membru este denumită în continuare instituția solicitată.

Prima etapă a procedurii de dialog

- Dacă are loc una dintre situațiile menționate la punctul 1, instituția solicitantă contactează instituția solicitată pentru a cere clarificările necesare pentru decizia luată și, dacă este cazul, pentru a retrage sau pentru a declara nul documentul relevant sau pentru a revizui sau anula decizia proprie.
- Instituția solicitantă își justifică cererea, indicând că se aplică prezenta decizie, și aduce elemente justificative relevante care au făcut necesară cererea. Aceasta indică persoana de contact pentru prima etapă a procedurii de dialog.
- Instituția solicitată confirmă primirea cererii prin e-mail sau fax fără întârziere și, cel târziu, în zece zile lucrătoare de la primirea cererii. Aceasta indică, de asemenea, persoana de contact pentru prima etapă a procedurii de dialog.
- Instituția solicitată informează instituția solicitantă cu privire la rezultatul anchetei sale cât mai repede posibil, dar cel târziu în trei luni de la data primirii cererii.
- Dacă decizia inițială se confirmă, se anulează și/sau documentul se retrage sau se declară nul, instituția solicitată notifică instituția solicitantă. Aceasta va notifica, de asemenea, persoana în cauză și, dacă este cazul, angajatorul acesteia cu privire la decizie și la procedurile din legislația națională proprie prin care poate contesta această decizie.
- Dacă instituția solicitată nu poate încheia ancheta în termen de trei luni, din cauza complexității cazului sau din cauză că verificarea anumitor date necesită implicarea unei alte instituții, intervalul de timp poate fi extins cu maximum trei luni. Instituția solicitată informează instituția solicitantă cu privire la extindere fără întârziere, dar nu mai târziu de o săptămână înainte de expirarea primului termen limită, argumentând motivele întârzierii și furnizând un termen orientativ până la care ancheta se va încheia.
- În circumstanțe cu totul excepționale, statele membre în cauză pot aproba o derogare de la termenele limită definite la punctele 9 și 11, cu condiția ca extinderea să fie justificată și proporțională în raport cu circumstanțele particulare și ca extinderea să fie limitată în timp.

A doua etapă a procedurii de dialog

- Dacă instituțiile nu pot ajunge la un acord în cadrul primei etape a procedurii de dialog sau dacă instituția solicitată nu reușește să își încheie ancheta în termen de șase luni de la primirea cererii, instituțiile își notifică autoritățile competente. Fiecare dintre instituții pregătește o evidență a activității.
- Autoritățile competente din statele membre în cauză pot decide să inițieze a doua etapă a procedurii de dialog sau să sesizeze direct Comisia administrativă.
- În cazul în care autoritățile competente inițiază cea de-a doua etapă a procedurii de dialog, fiecare dintre ele numește o persoană centrală de contact în două săptămâni de la notificarea de către instituții. Persoanele de contact nu trebuie în mod necesar să fie direct competente în subiectul în discuție.
- Persoanele de contact încearcă să ajungă la un acord privind subiectul respectiv în termen de șase luni de la numirea lor. Fiecare dintre persoanele de contact pregătește o evidență a propriilor activități și notifică instituțiile cu privire la rezultatele celei de-a doua etape a procedurii de dialog.

Procedura de conciliere

- Dacă nu se poate ajunge la un acord în cadrul procedurii de dialog, autoritățile competente pot să sesizeze Comisia administrativă. Autoritățile competente pregătesc fiecare un memorandum pentru Comisia administrativă, în care enumeră principalele puncte de divergență.
- Comisia administrativă încearcă să reconcilieze punctele de vedere în termen de șase luni de la data la care a fost sesizată cu privire la cazul respectiv. Aceasta poate decide să sesizeze Comitetul de conciliere, care se poate întruni conform normelor Comisiei administrative.

Dispoziții finale

- Statele membre raportează Comisiei administrative în fiecare an datele de care dispun cu privire la numărul de dispute în care se aplică procedura stabilită prin prezenta decizie, statele membre implicate, principalele subiecte, durata procedurii și rezultatul procedurii.
- Statele membre prezintă primul lor raport anual în trei luni după primul an de aplicare a prezentei decizii.

21. În trei luni de la primirea primelor rapoarte anuale, Comisia administrativă evaluează experiențele statelor membre în aplicarea prezentei decizii, ținând cont de rapoartele statelor membre. După primul an, Comisia administrativă decide dacă raportarea va continua sau nu să se facă anual.
22. Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Se aplică de la data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 987/2009.

Președintele Comisiei administrative

Gabriela PIKOROVÁ
